

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 11. Epistola ad Episcopos Siciliae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

quæ sub Sancti Augustini Nomine in antiquo Canonum Ecclesiæ Romanæ Codice legitur. Ecclesia S. Turibii Episcopi Memoriam decima sexta Aprilis veneratur.

Sæculum V.
A. C. 447.

§. XI.

Epistola ad Episcopos Siciliae.

Episcopi Siciliae non solum in Paschate, & Pentecoste, sed etiam in Epiphania baptizabant, ut honorem haberent illi diei, qua Iesum Christum Baptismum accepisse credebant. Ubi istud S. Leo *Ep. 16. al. 4.* comperit, ad eos Epistolam dedit, ut abusus *v. Not. 1.* tolleretur, & hortabatur, ut sequerentur Disciplinam sanctæ Sedis, cui Consecrationem Episcopalem deberent. Inde cognoscimus, in Provinciis Suburbicariis, nempe in Parte Italiae ad Meridiem sita, & in Sicilia, neminem præter solum Papam Episcopos consecrasse. In ea Epistola S. Pontifex inquit: *Tota Iesu Christi Vita unus Miraculorum, & Mysteriorum contextus fuit; at quia Ecclesia simul omnia die una celebrare non potest, singulorum Memoriam diversis diebus recolere statuit. Baptismus de Christi Morte, & Resurrectione suam virtutem principaliter traxit, & idem Sacramentum præ cæteris tam unum, quam alterum Mysterium magis expresse representat; Christi mors in Baptismo exhibe-*

Ep. 16. al. 4.
v. Not. 1.
Quesn.

Sæculum V. *hibetur, dum peccatum extinguitur, tri-*
A. C. 447. *dies, quibus in sepulchro fuit, immersione*
ter repetita repræsentantur, Crucifixæ
Resurrectionem Baptizati egressus ex aqua
qua adumbrat. In Die quoque Pentecostes
baptizare solemus, ut illorum salutem
consulatur, qui tempore Paschali baptizari
non potuerunt, quod forte morbo, vel
itineris, vel quacunque alia causa impedi-
rentur; nam Descensus Spiritus S. Resurre-
ctionis Salvatoris Nostri fructus est. S. Petrum
in Die Pentecostes tria millia Hominum
baptizasse, legimus. Ergo his duobus solum
Diebus S. Baptismus conferendus est, &
quidem inter ceteros Electis, postquam
exorcizati, examinati, jejuniis sanctificati,
& frequenti Catechizatione fuerint præparati.
Duobus hisce diebus tantum illi legitime baptizantur,
qui Sanitate, & Libertate fruantur; at vero
emergente Necessitate casu, puta, mortis periculo,
urbis Obfensione, Persecutione, metu naufragii,
omni tempore baptizare licet.

c. 6. Ad argumentum, a Jesu Christi Baptismo sumptum, S. Leo primo notat, non esse extra dubium, an in Die Epiphaniæ baptizatus fuerit, sed solummodo dicit, non nullos hoc existimare; præterea Jesum Christum nihil aliud, quam S. Joannis Baptismum accepisse, idque factum, ut adimpleret omnem Justitiam, &

Exem.

Act. 2. 37.
c. 6.

c. 5.

c. 6.

Exemplum daret, ea ratione, qua circumcisus esset, & Cæremonias Legales observasset, sed Baptismum instituisse in Morte sua, per Aquam, quæ ex latere ejus cum Sanguine effluxit. Ut unitas Disciplinæ melius conservaretur, S. Leo tres ex Sicilia Episcopos singulis annis ad diem 29. Sept. Romam venire jubet, inter futuros uni ex duobus Conciliis, singulis annis juxta Canones celebrandis. Hanc Epistolam pertulerunt Episcopi Bacillus, & Paschasinus, quibus mandatum, ut deinde ad Papam referrent, an, quæ præcepisset, effectui data fuissent. Hæc Epistola duodecimo Kalendas Nov. Alipio, Calipio, & Ardaburo Consulibus, nempe 21. Octobr. anno 447. data est.

Initio anni superioris S. Leo ad Senecionem scripserat, aliosque Achaiaë Metropolitans, sex enim numerabantur, hortatus, ut Episcopo Thessalonicensi obedirent. Gratum sibi accidisse edixerant, quod S. Leo Anastasium Thessalonicensem suum in Illyrico Vicarium constituisset, nihilominus ex his Metropolitans aliquis sæpe illicite ordinaverat, & quod pejus, Civitati Thespiensi Episcopum dederat, virum omnibus ignotum. S. Leo omnes admonet, ut in Concilio Generali Illyrici compareant, quando vocati fuerint, nempe, ut duo, tresve Episcopi ex singulis Provinciis mittantur.

Sæculum V.
A. C. 447.

S. Leonis Epistola.

Leo ep. 13.

Sæculum V. tur. Declarat, Metropolitæ pro lubin
 A. C. 447. suo absque Cleri, & populi consensu Episcopum ordinandi potestatem non esse.
 Hæc Epistola octavo Idus Jan. Aetio & Symmacho Consulibus, id est, sexto Jan. anno 446. data.

§. XII.

Procli obitus. Flavianus Episcopus Constantinopolitanus.

Men. Græc. Niceph. Chr. Sup. XXVI §. 30. Proclus e vivis abiit 24. Octobr. anno 447. postquam in Cathedra Constantinopolitana annos tredecim, & Menses tres sedisset. Successorem habuit Flavianum Presbyterum, & ejusdem Ecclesiæ Thesauri Custodem. Hæc Electio Chrysaphio, Evnucho, Cubiculariis Prefecto, qui Flavianum oderat, displicuit. Is Imperatorem excitavit, ut a Flaviano Eulogias in grati animi signum pro Beneficio Ordinationis suæ peteret; misit Flavianus panes candidos in Benedictionis signum. Chrysaphius, aliud Benedictionis genus cogitans, misit, qui Episcopo dicerent, aurum a se expectari; respondit ipse, nullum sibi esse aurum, nisi Sacra Vasa; Ecclesiæ vero Bona non sua esse, sed Dei, & sublevandæ pauperum inopiæ destinata. Exinde Chrysaphius propositum cepit, nihil intentatum relinquere, quo Flavianum Episcopali Sede

Niceph. hist. XIV. 47. v. Garn. diff. de lib. Theod. ad ep. 11.